

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Cidliny a soudkyň JUDr. Aleny Svátkové a Mgr. Miloslavy Štorkové ve věci

již zletilých: **E. B.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupena advokátem Mgr. Janem Pavelkou, LL.M.
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

N. B., narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupena advokátem Mgr. Janem Pavelkou, LL.M.
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

nezletilé: **A. B.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupena opatrovníkem Městskou částí Praha 6
sídlem Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6

dcer rodičů: **Mgr. Eva B.**, narozena dne xxx
bytem xxx
zastoupena advokátkou Mgr. Lenkou Grulichovou
sídlem Palackého 108, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Ing. Branislav B., nar. xxx
bytem xxx
zastoupen Mgr. Janem Pavelkou, LL.M.
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

o změnu péče, stanovení výživného a úpravu styku, k odvolání Evy B., matky a otce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 14. července 2016, č. j. 15 P 113/2011 – 1267, a odvolání matky proti doplňujícímu rozsudku téhož soudu ze dne 26. listopadu 2018, č. j. 15 P 113/2011 – 1468, opravenému usnesením téhož soudu ze dne 14. prosince 2018, č. j. 15 P 113/2011 – 1486,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 14. 7. 2016 se ve výroku I. o změně péče ve vztahu k již zletilé N. B., narozené dne xxx, **zrušuje** a řízení se v této části zastavuje.

II. Ve výroku I. o změně péče pro dobu před a po rozvodu ve vztahu k nezletilé A. B., narozené dne xxx, se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.

III. Ve výroku II. o určení výživného matce na E. B. se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**, ve výroku o dlužném výživném se **mění** tak, že dluh za dobu od 15. 12. 2013 do 30. 4. 2019 ve výši 82 000 Kč je matka povinna zaplatit dceři E. do jednoho roku od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Ve výroku III. o určení výživného pro již zletilou N. B. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** jen tak, že výživné je matka povinna platit k rukám N., jinak se **potvrzuje**, ve vztahu k nezletilé A. se ve výroku o určení výživného **potvrzuje**.

Ve výroku o dlužném výživném se **mění** tak, že tento dluh za dobu od 1. 9. 2014 do 30. 4. 2019 činí 88 000 Kč pro N. a matka je povinna ho zaplatit k jejím rukám do jednoho roku od právní moci tohoto rozsudku, pro nezletilou A. činí 77 000 Kč a matka je povinna ho zaplatit k rukám otce do jednoho roku od právní moci tohoto rozsudku.

V. Ve výrocích VI. a VII. o náhradě nákladů státu se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.

VI. Ve výroku V. o náhradě nákladů řízení a doplňující rozsudek ze dne 26. 11. 2018 se **zrušuje** a v tomto rozsahu se věc vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně výrokem I. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 9. 2012, čísla jednacího 15 P 113/2011 – 115, ve výrocích I. a III. změnil tak, že nezletilá N. B., narozena xxx, a A. B., narozena xxx se svěřují do péče otce, výrokem II. matce uložil počínaje dnem 15. 12. 2013 přispívat na výživu E. B., narozené xxx, měsíčně částkou 4 000 Kč splatnou do každého 15. dne kalendářního měsíce předem k jejím rukám. Nedoplatek na výživném za období ode dne 16. 12. 2013 do dne 14. 7. 2016 v celkové výši 82 000 Kč matce uložil zaplatit dceři E. do jednoho roku ode dne právní moci rozsudku. Výrokem III. matce uložil povinnost počínaje dnem 1. 9. 2014 přispívat na výživu nezletilé N. B., narozené dne xxx, měsíčně částkou 4 000 Kč a nezletilé A. B., narozené dne xxx, měsíčně částkou 3 500 Kč, oběma splatnými do každého 15. dne každého kalendářního měsíce předem k rukám otce. Nedoplatek na výživném za období ode dne 1. 9. 2014 do 14. 7. 2016, který pro nezletilou N. činil 88 000 Kč

a na nezletilou A. 77 000 Kč matce uložil zaplatit k rukám otce do jednoho roku ode dne právní moci rozsudku. Výrokem IV. řízení o změnu péče o Evu B., narozenou xxx, o úpravu styku matky s dcerami a o výkon rozhodnutí výroku I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18. 9. 2012, čísla jednacího 15 P 113/2011 – 115, o svěřením nezletilých dcer do péče matky, zastavil. Výrokem V. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, výrokem VI. matce uložil do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 6 na náhradě nákladů řízení 28 350 Kč, výrokem VII. uložil stejnou částku ve stejné lhůtě zaplatit otci.

2. Výrokem I. doplňujícího rozsudku soud prvního stupně doplnil výrok III. rozsudku tak, že zastavil řízení o návrhu matky, dle něhož měl být otec uznán povinným platit výživné dceři E. od 27. 5. 2012 do 14. 12. 2013, výrokem II. doplnil výrok III. rozsudku tak, že se za období od 27. 5. 2012 do 31. 8. 2014 otci povinnost platit výživné na nezletilé N. B. a A. B. neukládá.
3. Opravným usnesením opravil výrok I. doplňujícího rozsudku tak, že se nesprávné označení doplňovaného výroku III. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 14. 7. 2016, č. j. 15 P 113/2011 – 1267, nahrazuje jeho správným označením II.
4. V odůvodnění uvedl, že návrhem, podaným u soudu 19. 12. 2011, se matka domáhala úpravy poměrů rodičů k tehdy nezletilým dětem. Rozsudkem ze dne 18. 9. 2012, č. j. 15 P 113/2011 – 115, byly všechny dcery výrokem I. svěřeny do výchovy matky, výrokem II. bylo otci vyměřeno výživné ve výši 12 000 Kč na nejstarší dceru a po 10 000 Kč na mladší dcery, výrokem III. byl vyčíslen nedoplatek, výrokem IV. byl upraven styk otce s dcerami. K odvolání otce odvolací soud výroky II. a III. rozsudku zrušil usnesením z 5. 6. 2013, č.j. 39 Co 156/2013 – 178. Výroky I. a IV. o svěřením nezletilých do péče matky a o úpravě styku otce s nimi nabyly právní moci dne 20. 12. 2012. V mezidobí zletilá E. začala od prosince 2013 pobývat u otce, mladší dcery u něho bydlí od září 2014, všechny tři se kontaktu s matkou vyhýbají, matka proto podala návrh na úpravu svého styku s dcerami a návrh na výkon rozhodnutí. Tyto posledně uvedené dva návrhy vzala na jednání 2. 5. 2016 zpět. S dětmi nyní nemá žádný kontakt, podle ní v důsledku manipulace otce s dětmi došlo k úplnému odříznutí matky, její rodiny a známých od dětí, poukázala na to, že s příjmem 30 000 Kč měsíčně nemohla dětem zajistit standard, na který byly zvyklé. Od 1. ledna 2012 do 7. 12. 2013 byly děti v její péči, připouštěla, že v období od 1. 1. do 27. 5. 2012 a od 25. 3. do 7. 12. 2013 se dcery zdržovaly v týdenních pobytech u otce. Od 7. 12. 2013 do 31. 8. 2014 měla v péči dvě mladší dcery, od 1. 9. 2014 jsou všechny tři v péči otce. Poukazovala na to, že rodina měla původně k dispozici 230 milionů Kč, že otec je schopen platit dětem školné 700 000 Kč ročně, ač tvrdí, že žádné příjmy nemá, že podle výpisu z účtu u Tatra banky, a.s., disponoval od 1. 1. 2012 měsíčně částkami okolo 300 000 Kč. Shrnovala, že za rok 2012 podle výpisů z účtů otec utratil 5 125 000 Kč, v roce 2013 částku 4 083 000 Kč, v roce 2014 částku 3 481 000 Kč, do 6. 11. 2015 částku 1 704 300 Kč. Za účelové a nevěrohodné považovala tvrzení otce o tom, že peníze na účtu jsou z půjček od investorů. Uváděla i to, že jí otec nabídl na vypořádání společného jmění v roce 2012 vyplacení částky 10 milionů Kč a dětem 5 milionů na účty dětí, že otci v roce 2013 svědek B. vrátil půjčku 2 miliony Kč. Popírala, že by z účtu rodiny „ukradla“ nějaké peníze, jak tvrdil otec, ohledně pronájmu nemovitostí v Xxx poukazovala na skutečnost, že vlastní 80 % budov a 20 % pozemků a není tak jen na ní, jak bude s areálem naloženo. Pronajímána je jen část areálu, využití nejsou garáže a administrativní budovy, příjmy z pronájmu jí plynou až od července 2014, dříve byla nájemcem společnost XXX s.r.o., ovládané otcem, a neměla z nich žádný příjem. Výlučnou péčí o nemovitosti v Xxx by větších příjmů nedosáhla, ostatní spoluvlastníci po předchozích zkušenostech se společností XXX s.r.o. nejsou ochotni matce svěřit své zájmy. Při stanovení výživného by proto měl soud vycházet z jejich příjmů ze závislé činnosti a z pronájmu.

5. Otec uváděl, že jeho rodina v letech 2007, 2008 získala z podnikání otce 155 milionů Kč, za částku 67 milionů Kč byl pořízen dům v Xxx včetně vybavení, 40 milionů Kč bylo vloženo do společnosti XXX s.r.o., částka 30 milionů Kč byla zaslána společnosti XXX., a.s., otec se později stal předsedou představenstva této společnosti, zbývajících 18 milionů spotřebovala rodina otce v letech 2007 až 2012. Otec tvrdil, že chtěl příjmy rodiny zajistit z podnikání společnosti XXX s.r.o. a z jejího obchodu se společností ČEZ, a.s., podle něho mohlo jít o částku 100 milionů Kč ročně, matka však svým jednáním tento obchod zmařila, investice vyšla vniveč. Od roku 2012 neměl vlastní příjmy. Prostředky na účtu u Tatra banky, a.s., nejsou jeho, jde o zálohy na další projekty, které vytvoří. Stejným způsobem získal i částku 155 milionů Kč. V průběhu řízení dcery začaly žít s otcem, otec proto navrhl změnu rozsudku o péči tak, aby dcery byly svěřeny do jeho péče s tím, že mezi dcerami a matkou došlo k odcizení a sám se snaží plnit přání dcer a má za to, že jeho péče dcerám prospívá. Podle něho do května 2012 probíhala střídavá péče rodičů o děti v Xxx ulici, v prosinci 2013 došlo k hádce mezi nejstarší dcerou E. a matkou, která od té doby žije s otcem, ohledně mladších probíhala střídavá výchova, následně zůstaly u otce i ony. Popíral, že by z účtu zmizelo 60 milionů Kč, šlo o peníze za prodej společnosti XXX I. s.r.o., peníze nebyly jeho. Popíral příjmy 2 miliony Kč od pana B. i to, že by disponoval částkou 1 700 000 Kč za převod vozidel společnosti XXX s.r.o., po určitou dobu byl jejich provozovatelem, k pohybu peněz na účtu u Tatra banky, a.s., uvedl, že jde o přehledy zkreslující, obdobný pohyb byl i na účtu matky u Československé obchodní banky, a.s., např. v srpnu 2004 činil 605 000 Sk, v září 2004 450 000 Sk. Poukazoval na to, že matka vykazuje příjem z pronájmu nemovitostí 30 000 Kč měsíčně, podnájemce pan H. platí 100 000 Kč měsíčně, jde o známého matky. Podle něho si tak snižuje faktické majetkové poměry. Podle něho by mohla platit 20 000 Kč měsíčně na každou dceru.
6. Opatrovník navrhl stanovit otcí výživné za dobu, kdy byly nezletilé u matky, ve výši 9 000 Kč, 7 000 Kč a 5 000 Kč měsíčně, od doby, kdy má děti v péči otce, stanovit matce výživné ve výši 5 000 Kč, 4 000 Kč a 3 000 Kč, od října 2015 výživné na N. stanovit částkou 6 000 Kč měsíčně a na A. částkou 4 000 Kč měsíčně.
7. Soud prvního stupně zjistil, že rodiče uzavřeli manželství 28. 9. 1996, z manželství se narodily tři dcery, otec je občanem Slovenské republiky, matka s dcerami jsou občany České republiky. V době zahájení řízení v roce 2011 nezletilé žily v domě rodičů v Xxx . V roce 2007 otec převodem obchodního podílu společnosti XXX I. s.r.o. získal částku 223 396 800 Sk. Z toho 67 milionů Kč bylo vynaloženo na nákup pozemku a pořízení a vybavení domu v Xxx ulici. Péče o dcery probíhala tak, že se do 27. 5. 2012 rodiče v domě v Xxx ulici po týdnu střídali. Uvedeného dne došlo mezi rodiči ke konfliktu a matka se s dětmi odstěhovala do bytu svých příbuzných v xxx, otec zůstal bydlet v domě, dcery ho začaly navštěvovat, zůstávaly u něho i více dnů. V dubnu 2012 matka navázala známost s Miroslavem L., kterého dcery znaly jako organizátora dětských táborů. V té době dcera E. navštěvovala gymnázium Xxx se školným 102 600 Kč ročně, A. navštěvovala stejnojmennou základní školu se stejným školným, N. gymnázium Xxx – Xxx, o.p.s. se školným 271 302 Kč ročně. Všechny chodily na plavecké tréninky s náklady okolo 70 000 Kč za školní rok, N. na hru na kytaru s náklady 3 000 Kč ročně, zbylé dvě dcery na hodiny klavíru s ročními náklady po 16 000 Kč. Po odstěhování dcer v květnu 2012 otec přestal hradit školné, za N. 22. 2. 2013 zaplatil 40 000 Kč a 30. 4. 2013 50 434 Kč. Od odstěhování do konce března 2013 zaslal matce na výživné celkem 18 000 Kč, vždy po 1 000 Kč na každou dceru. Dcerám kupoval oblečení a další potřeby. Postupem času dcery u otce pobývaly jednou za 14 dní od čtvrtka do neděle, posléze samy vyslovily přání střídat se u rodičů po týdnech, střídavé pobyty začaly od konce března 2013. Náklady na dopravu nejstarší a nejmladší dcery do školy představovaly 32 000 Kč ročně, otec na ně přestal přispívat. Nezletilé N. matka zajistila přestup na neplacené Gymnázium Xxx, 24. 6. 2013 uznala dluh vůči xxx gymnázium a základní škole, o.p.s., za školné dcer E. a A. ve výši 88 970 Kč za II. pololetí školního roku 2012 až 2013. Na

nejstarší dceru vyjednala udělení stipendia v rozsahu 90 % školného na období od srpna 2013 do srpna 2016. Dcery se nadále v týdenních pobytech střídaly u otce a matky, která začala vést společnou domácnost s Miroslavem L.. Dne 29. 4. 2013 se měla neznámá osoba z počítače vlastněného Miroslavem L. pokusit vniknout do elektronické schránky otce, který podal trestní oznámení, věc byla odložena, neboť se nepodařilo zjistit konkrétní osobu pachatele. O víkendu 30. 11. a 1. 12. 2013 došlo ke konfliktu mezi matkou a nejstarší dcerou E., v důsledku čehož odešla k otci a s matkou se přestala stýkat. Po odchodu od matky si stěžovala na somatické potíže, s matkou a jejími přáteli strávila ještě víkend od 10. do 12. 1. 2014, pak ji přestala navštěvovat a komunikovat s ní. Otec matce vytýkal nadužívání alkoholických nápojů i v přítomnosti dcer, což nebylo lékařsky potvrzeno. Potvrzeno nebylo ani pěstování a zneužívání marihuany v rodině matky, kterou matka odůvodňovala zdravotním stavem svého bratra trpícího roztroušenou sklerózou. Po dobu střídavé péče otec ani matka výživné neplatili. Po skončení letních prázdnin 2014 mladší dcery matce oznámily, že chtějí zůstat v péči otce. Poté začaly kontakt s matkou odmítat, nereagovaly ani na smuteční oznámení o úmrtí strýce. Přes dílčí výhrady k osobnosti otce byly znalci jeho výchovné schopnosti hodnoceny jako dobré, ze soustavné péče o dcery ho nevylučující. Od září 2014 vede společnou domácnost s dcerami, zabezpečuje jejich potřeby. Dceři N. zajistil docházku do dřívějšího anglického gymnázia Xxx, které navštěvuje i dcera E. Dcery se věnují tenisu, A. ukončila působení v basketbalovém oddílu, který navštěvovala s podporou matky do té doby. Matka sdělila škole Xxx, že dcera E. žije s otcem a že se necítí být zavázána případnými smlouvami otce o školní docházce dcer, neboť na hrazení těchto nákladů nemá peněžní prostředky a otec se k nim zavazuje bez jejího souhlasu, oslovila i některé věřitele otce. Školné hradí otec, ke dni 30. 11. 2015 dlužil za školní rok 2014, 2015 za A. 22 426 Kč, za E. 106 850 Kč a A. 124 173 Kč za školní rok 2015, 2016. Společnost XXX s.r.o. sídlila v Xxx, okres Jičín, společnost byla založena otcem a zapsána do obchodního rejstříku 2. 7. 2003. Na matku obchodní podíl převedl v roce 2007, ta 20 % převedla na Vladimíra B.a v roce 2009, otec byl jednatelem do 14. 3. 2007, poté byla jednatelkou matka, Vladimír B. se stal jednatelem vedle matky 12. 5. 2010, jeho funkce zanikla 26. 7. 2010, následně se stal otec jednatelem vedle matky, matka přestala být statutárním orgánem 19. 11. 2010. Dne 29. 3. 2013 bylo zahájeno insolvenční řízení, konkurs byl prohlášen 10. 2. 2014. Podle otce do společnosti vložil 40 milionů Kč, otec přihlásil do insolvenčního řízení pohledávky z půjček 28 304 226 Kč. Podle něho ke zmaření obchodu došlo kvůli chování matky, která začala řešit majetkové spory rodičů, znevěrohodnila otce u potenciálního obchodního partnera. Otec s Branislavem D. uzavřel dohodu o narovnání, kde deklaroval dluh z půjčky 42 000 € s ročním úrokem 60 % a úrokem z prodlení 90 % ročně. Na úhradu dluhu převedl vlastnické právo k vypočteným movitým věcem. Insolvenční správce účinnost tohoto úkonu napadl žalobou. Za trvání manželství v souvislosti s podnikáním XXX s.r.o. se matka stala vlastnící jedné pětiny označených pozemků zapsaných na listu vlastnictví xxx v katastrálním území Xxx, jednu polovinu vlastní Věra P., čtvrtinu Hana Z. a dvacetinu Vladimír B.. Dále matka vlastní čtyři pětiny pozemků zapsaných na listu vlastnictví xxx pro stejné katastrální území. Zbylou pětinu vlastní Ing. Martin R.. Spoluvlastnický podíl byl zakoupen za 8 milionů Kč. Vladimír B. deklaroval, že od otce obdržel 30. 7. 2010 bezúročnou půjčku 2 miliony Kč na nákup spoluvlastnického podílu v Xxx, kterou otcí v roce 2013 vrátil. Společnost XXX s.r.o. byla nájemcem nemovitostí, nájemné neplatila. Věra P. a Hana Z. matce dne 21. 5. 2014 sdělily, že nesouhlasí s tím, aby byly pozemky přenechány matce na základě nájemní smlouvy k užívání. Od 1. 7. 2014 je nájemkyní Ing. Martina U. Š. za měsíční nájemné 12 500 Kč, z čehož na matku připadá 10 000 Kč měsíčně. Stejně nájemkyni spolu s ostatními spoluvlastnicemi matka přenechala i pozemky za 12 834 Kč měsíčně, z čehož na matku připadá 2 567 Kč. Svědkyně Š. uvedla, že má nemovitosti pronajaté za 30 000 Kč měsíčně, do podnájmu je přenechává za 95 000 Kč měsíčně. Podle daňového přiznání za rok 2014 matka měla z nájmu příjmy 90 595 Kč, za rok 2015 165 416 Kč hrubého. Z daňového přiznání matky za rok 2010 zjistil, že její příjmy ze závislé činnosti činily 116 000 Kč. Matka je od 16. 4. 2012 zaměstnána u XXX a.s., nyní Xxx a.s., od

dubna do října 2012 činil její průměrný příjem 27 992 Kč, od listopadu 2012 do dubna 2013 činil 33 664 Kč, za prvních šest měsíců roku 2014 činil 31 851 Kč, za následujících šest měsíců 31 809 Kč, za první pololetí 2015 činil 31 493 Kč, za druhé pololetí 2015 činil 26 401 Kč, v lednu 2016 28 240 Kč čistého. Otec od ukončení činnosti XXX s.r.o. nebyl na území České republiky evidován jako podnikatel. Zaměstnán byl u XXX od 2. 4. 2013 do 26. 8. 2014 u Xxx s.r.o. od 3. 3. 2014 do 31. 8. 2015. Za rok 2014 činil jeho příjem od první společnosti 205 808 Kč, od druhé 150 000 Kč. Od 1. 9. 2014 je zaměstnán u XXX s.r.o. s příjmem 8 188 Kč čistého za prvé dva měsíce. Od 4. 6. 2010 má otec zřízen účet u ČSOB a.s., za 90 dnů před 26. 10. 2015 činily jeho kreditní obraty 71 860 Kč, debetní 73 056,36 Kč, konečný zůstatek 1 857,53 Kč. Obraty na tomto účtu v rádech milionů proběhly v roce 2010, v červnu 3 500 000 Kč, 2 000 000 Kč a 5 510 000 Kč. U otce není evidován nedoplatek na pojistném, dlužné pojistné doplatil a penále mu bylo prominuto. V roce 2014 mu byly vyplaceny příjmy ve výši 100 000 Kč. Na území Slovenské republiky je otec evidován jako jediný společník a jednatel Xxx s.r.o. se základním jměním v částce 5 000 €. V roce 2011 společnost vykazovala ztrátu 3 913,52 €, v roce 2012 6 690,98 €, za rok 2013 10 636,48 €, za rok 2014 ztrátu 9 404,04 €. Nebylo zjištěno, že by otec figuroval v řízení společnosti XXX, s.r.o. Od 20. 8. 2009 je s JUDr. Mariánem Ch. společníkem a jednatelem Xxx, s.r.o., vklad činil 2 500 €. K 31. 12. 2014 společnost vykazovala majetek 4 603 € při výsledku hospodaření mínus 480 €. Nebylo zjištěno, že by otec figuroval ve společnosti XXX s.r.o. Od 11. 5. 2011 je předsedou představenstva XXX., společnost hospodaří se ztrátou. Podle dopisu Okresního soudu Bratislava I z 10. 12. 2015, sp. zn. 3 P cud/5/2015, trestní stíhání otce za působení ve Fondu národního majetku Slovenské republiky dosud nebylo skončeno. Za trvání manželství nabyl otec kupní smlouvou z roku 2005 vlastnické právo k rodinnému domu číslo popisné xxx, jiné stavbě čísla popisného xxx a příslušným označeným pozemkům, zapsaným na listu vlastnictví xxx pro katastrální území a obec Xxx v okrese Detva. Matka se domáhá určení, že nemovitosti jsou součástí společného jmění manželů. Nemovitosti byly zatíženy exekutorským zástavním právem ke dni 15. 3. 2014 a smluvním zástavním právem k zajištění pohledávky věřitele Ing. Milana O. za otcem ve výši 70 000 €. Podle výpisu z účtu matky vedeného u ČSOB a.s. v měsíci červnu 2008 bylo vybráno více jak 6 milionů Kč. Otec je majitelem účtu u Tatra banky, a.s., na němž k 6. 11. 2015 byl zůstatek 2 026,75 €, debetní obrat činil 2 629 978,09 €, kreditní obrat 1 824 156,85 € od 5. ledna 2010. Od 5. ledna 2010 do 6. 11. 2015 byl účet zatížen výběry přes 800 000 €, v přepočtu více jak 20 milionů Kč. Soud prvního stupně uvedl, že otec k tomu uváděl, že peníze na účtu nebyly jeho, původ těchto prostředků neobjasnil, projekty neidentifikoval. Vyšel proto z toho, že otec měl k dispozici ke spotřebě peněžní prostředky v rozsahu několika milionů Kč na rok, průměrná spotřeba vychází na 275 000 Kč měsíčně. V první polovině roku 2012 mezi rodiči probíhalo jednání o majetkovém vypořádání, otec matce nabízel 10 milionů Kč a dalších 5 milionů Kč na vázaný vklad pro potřeby dcer, matka požadovala dvojnásobek. Otec v České republice 1. 2. 1999 založil Xxx, s.r.o., která se 19. 7. 2002 změnila na XXX, s.r.o., otec byl jednatelem a společníkem s podílem 50 % společně s Martinem H. do 19. 7. 2002, poté výlučným společníkem do 16. 3. 2007, kdy podíl převedl na matku, která se současně stala jednatelkou, ta 25. 2. 2013 převedla obchodní podíl na Ing. Martinu U. Š., jež se stala jednatelkou. V notářském zápisu upozornila na možnou neplatnost pro absenci souhlasu manžela. Dne 23. 2. 2010 Raiffeisenbank, a.s., otcí sdělila, že neposkytne úvěr na předložený projekt označený jako „Xxx – xxx“. Podle dokladu Pražských vodovodů a kanalizací, a.s., z 2. 10. 2014 úhrada vodného a stočného v domě v Xxx ulici od 2. 10. 2013 do 1. 10. 2014 činila 12 737 Kč. Podle dokladu o transakci z účtu matky u České spořitelny, a.s., z 15. 12. 2014, matka za otce v rámci exekuce k vymožení dluhu na zdravotním pojištění zaplatila částku 11 821 Kč. Matka pro nejstarší dceru E. založila účet, na který od září 2015, kdy dcera dosáhla zletilosti, zasílá 4 000 Kč, dcera má k tomuto účtu přístup. Dne 19. 12. 2012 matka dceři založila pojištění pro případ smrti nebo dožití s počátkem pojistného vztahu 1. 1. 2013 a měsíčním pojistným 516 Kč. Společnost XXX s.r.o. dne 21. 6. 2016 sdělila, že otec nebyl jejím zaměstnancem. Dvě starší dcery navštěvovaly Xxx – Xxx, o.p.s. Ze zprávy Úřadu práce České republiky z 8. 2. 2016 zjistil, že

dcery nepobírají dávky a nejsou v evidenci státní sociální podpory. Otcí je od října roku 2014 vyplácen příspěvek na bydlení, od října do prosince 2014 ve výši 7 451 Kč měsíčně, od ledna do června 2015 ve výši 7 335 Kč měsíčně, následující tři měsíce po 5 930 Kč, od října do prosince 2015 po 7 335 Kč.

8. S ohledem na to, že otcí neurčoval výživné zpětně, nedoplňoval dokazování o zjišťování příjmů otcí ze závislé činnosti za rok 2013 u Xxx, s.r.o. a XXX, nezjišťoval vlastnictví akcií na jméno u XXX., a.s., neprovedl výslech svědka Vladimíra B.
9. Následně věc posuzoval právně. S odkazem na článek II. bod 2 přechodného ustanovení zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění o.s.ř. a některé další zákony, věc posuzoval podle o.s.ř., nikoli podle zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, neboť řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014.
10. S ohledem na skutečnost, že otec je státním občanem Slovenské republiky, soud prvního stupně posuzoval svou příslušnost. Vzhledem k § 123 odst. 2 větě první zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, účinném od 1. 1. 2014, dovedl, že s ohledem na zahájení řízení v roce 2011 je třeba příslušnost posuzovat podle dříve platného zákona č. 91/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, vzhledem k jeho § 2 a uzavřeným smlouvám dále vyšel z přímo použitelného nařízení Rady (ES) č. 2201/2003, o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000, vzhledem k jehož čl. 8 bod 1 a bydliště dětí v Praze 6 je příslušnost dána, rozhodným právem je právo České republiky podle § 57 odst. 2 zákona č. 91/1963 Sb. Příslušnost ve věcech výživného dovedl s odkazem na nařízení Rady (ES) č. 4/2009, o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, a to čl. 3 písm. a), b). Dle čl. 15 a Haagského protokolu ze dne 23. 11. 2007, který je závazný pro Českou i Slovenskou republiku, je s ohledem na bydliště dcer rozhodné právo České republiky. Věc proto posuzoval do 31. 12. 2013 podle zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, v platném znění (dále též zákon o rodině), a od 1. 1. 2014, kdy došlo ke zrušení tohoto zákona (§ 3080 bod 132 zákona č. 89/2012 Sb.), podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále o.z.).
11. Následně se zabýval návrhem otce na změnu péče. Uvedl, že posledním rozsudkem z 18. 9. 2012 byly dcery N. a A. svěřeny do péče matky, tento stav byl změněn předběžným opatřením, dále uvedl, že rodiče deklarovali svou vůli přistoupit k rozvodu manželství. S odkazem na ust. § 163 odst. 2 o.s.ř. ve znění účinném do 31. 12. 2013, § 906, § 907 o.z. dovedl, že jsou splněny předpoklady pro změnu dříve vydaného rozhodnutí. Změna rozsudku a svěření dcer do péče otce odpovídá jejím přáním, znaleckému zkoumání. V péči otce dcery prospívají, s matkou být nechtějí, vůči ní mají výčitky. Nezletilé dcery proto svěřil do péče otce.
12. Řízení o svěření E. do péče otce podle ust. § 103, § 104 odst. 1 o.s.ř. zastavil, neboť odpadla podmínka pro vydání takového rozhodnutí, spočívající v její nezletilosti.
13. Matka vzala zpět návrh na úpravu styku i na nařízení výkonu rozhodnutí, soud prvního stupně proto v této části řízení podle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. zastavil.
14. Při stanovení výživného vyšel z toho, že již zletilá E. zůstala v péči otce od 15. 12. 2013, kdy se nevrátila z týdenního pobytu u otce k matce, mladší dcery zůstaly u otce od 1. 9. 2014. Při stanovení výše výživného vyšel z ust. § 85, § 96 odst. 1 zákona o rodině, § 910, § 911, § 913, § 915, § 919 o.z. Příjem matky ze zaměstnanecké činnosti se pohyboval v rozmezí 26 000 Kč až 32 000 Kč čistého měsíčně, vedle toho od července 2014 měla příjmy z nájmu nemovitostí

v katastrálním území Xxx. Přihlédl k tomu, že matka opustila dům v Xxx ulici a umožnila jeho nerušené užívání otci s dcerami, aniž by z toho měla nějaký majetkový prospěch. Neakceptoval námitku otce, že by matka z péče o xxx majetek měla větší výtěžky. Přisvědčil matce, že pokud by se věnovala plně správě xxxch nemovitostí, podstupovala by majetkové riziko. Zdůraznil, že matka není výlučnou vlastnící nemovitostí, vlastní podíl 4/5 na stavbách a 1/5 na pozemcích. Pokud by matka měla příjem 100 000 Kč měsíčně z nájmu nemovitostí, s ohledem na podíly by šlo přibližně o 50 000 Kč hrubého měsíčně. Nyní matka dosahuje příjmu z pronájmu 12 500 Kč měsíčně hrubého, s příjmem ze zaměstnání jde přibližně o 40 000 Kč čistého měsíčně, z něhož při stanovení výživného vyšel. K dcerám uvedl, že dvě starší navštěvují soukromou školu se školným 270 000 Kč ročně, nejmladší chodí do školy se školným 130 000 Kč za školní rok. Poukázal na to, že životní úroveň matky je oproti té dětí nižší, poukázal i na placené mimoškolní aktivity dětí. Měsíční náklady na děti tak nejméně trojnásobně přesahují příjmy matky. Za přiměřené výživné proto považoval částku 4 000 Kč měsíčně u starších dcer a 3 500 Kč měsíčně u dcery nejmladší, jejíž náklady se studiem jsou nižší. Soud prvního stupně zdůraznil i to, že matka se v průběhu manželství věnovala péči o děti, profesní dráhu nastoupila později, i proto považoval požadavek otce na výživné ve výši 20 000 Kč měsíčně na každou z dcer za nepřiměřený. Poukázal i na to, že výživné na děti představuje přibližně třetinu příjmů matky.

15. Při výpočtu dlužného výživného na E. vyšel z toho, že je u otce od poloviny prosince 2013 a že od září 2015 jí matka na výživu platí 4 000 Kč. Dluh za polovinu prosince 2013 činí 2 000 Kč, za rok 2014 12 x 4 000 Kč, za 8 měsíců roku 2015 48 000 Kč, celkem činí dluh 82 000 Kč. Dluh na mladší dcery od počátku září 2014 do konce června 2016, tj. za 22 měsíců, činil pro N. 88 000 Kč a pro A. 77 000 Kč.
16. Soud prvního stupně uvedl, že na počátku, kdy byly dcery u matky či střídavě u obou rodičů, byly předpoklady pro určení výživného otci. Dcera E., která v průběhu řízení dosáhla zletilosti, ale výživné od otce nepožadovala. Zdůraznil, že bez návrhu dcery jí výživné nemůže přiznat, za rozhodný přitom považoval stav v době vydání rozhodnutí soudu.
17. Pokud jde o vyměření výživného otci pro N. a A., uvedl, že majetkové poměry otce takový postup připouštěly, zvláště když otec ve školním roce 2012/2013 rezignoval i na placení školného na vysoké škole a matce posílal symbolické výživné ve výši 1 000 Kč měsíčně na každou z dcer. Zpětné vyměření výživného otci ale považoval v dané situaci za nesmyslné, neboť otec o dcery pečuje a je i ve vztahu k dlužnému výživnému platebním místem. Dlužné výživné nebylo možné přikázat na tvorbu úspor, neboť výživné bylo požadováno na uspokojování základních životních potřeb dcer, nikoliv nadstavbu pro tvorbu úspor. Výživné by tedy otec jako osoba hospodářící se jměním dítěte fakticky platil sám sobě. Zdůraznil, že při vyměření výživného k tomu přihlédl, že jen na školném otec platí asi 70 000 Kč měsíčně, výživné matky je tak jen příspěvkem na tyto platby. S ohledem na uvedené výživné otci za dobu, kdy dcery byly u matky, neurčil.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle ust. § 146 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a o náhradě nákladů státu podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., když dovodil, že posouzení vztahu mezi rodiči a dětmi bylo nutným předpokladem pro rozhodnutí soudu.
19. Soud prvního stupně v původním rozsudku ve výroku nerozhodl o návrhu matky na určení výživného otci. Příslušné výroky výše uvedené proto do rozsudku doplnil a zdůvodnil je stejně, jak v původním rozsudku.
20. Proti výrokům I., II. a III. rozsudku (a tím i do závislých výroků o náhradě nákladů řízení V., VI., VII.) podala matka odvolání, kterým se domáhala jejich změny. Soudu prvního stupně nejprve vytýkala, že nerozhodl o výživném za dobu, než o dcery začal pečovat otec, neboť takto se nemá

možnost do příslušného výroku odvolat. Trvala na tom, že otec v období od 27. 5. 2012 do 7. 12. 2013 na výživu E. řádně nepřispíval. Ve vztahu k mladším dcerám považovala rozsudek rovněž za nesprávný, neboť svěřením nezletilých do své péče by se neplatíč mohl zprostit povinnosti platit výživné. Podle ní nemůže obstát ani argument, že otec bude platit výživné sám sobě, protože je platebním místem. Zdůraznila, že v té době platila potřeby dětí ze svého, otcí dluh na výživném vznikl. Dluh by podle ní mohl být hrazen na vázané účty dcer s následným dohledem nad jejich čerpáním. Poukázala na to, že otec zneužívá sociální systém, když bydlí v domě za 70 milionů Kč, dětem platí školné 700 000 Kč ročně, sám pobírá příspěvek na bydlení. Znovu poukazovala na výběry otce přes kreditní kartu ve výši 250 000 až 300 000 Kč měsíčně. Soud měl podle ní přihlídnout i k dalším částkám, s nimiž otec disponoval v rámci sanace dluhů ve společnosti XXX s.r.o., k částce vrácené panem B.em 2 000 000 Kč v roce 2013, k částce 1 700 000 Kč vyplývající ze zprávy insolvenčního správce a dalším. Znovu uvedla přehled transakcí přes kreditní kartu v letech 2012 až 2013.

21. Matka podala odvolání také proti doplňujícímu rozsudku, v němž trvala na tom, že výživné na dcery za dobu, kdy byly v její péči, mělo být otcí určeno. Odkázala na své argumenty v odvolání a rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 438/17. Soudu prvního stupně dále vytýkala, že se nezabýval příjmy otce od roku 2012, který deklaroval příjmy v hodnotě 10 000 Kč, ale disponoval částkami v řádu statisíců měsíčně, tvrzené půjčky nedoložil. Za nereálné považovala, že by některý z investorů otcí půjčil částku v řádu milionů na základě ústní dohody bez zajištění, čímž by investor pro případ úmrtí otce nebyl nijak kryt. Pokud by mělo jít o zálohy na budoucí projekty, šlo by podle ní o daňový delikt, částky se nijak neprojeví v daňových přiznáních otce. Trvala na tom, že platby z účtu u Tatra banky, a.s. byly platbami u obchodníků. Otec tak disponuje penězi, jejichž původ není schopen prokázat a je třeba na ně pohlížet jako na prostředky tvořící společné jmění manželů. Podle ní pokud otec neprokáže opak, je třeba vycházet z toho, že jde o prostředky společné. Na závěr uvedla, že od září 2015 platí na Evu 4 000 Kč měsíčně, od července 2016 na N. 4 000 Kč měsíčně a na A. 3 500 Kč měsíčně, výživné proto navrhovala potvrdit a dluh na výživném žádala splatit ve splátkách či do jednoho roku od právní moci rozsudku.
22. Proti rozsudku také podala odvolání zletilá E., která se domáhala jeho změny tak, aby matce byla uložena povinnost přispívat na její výživu od 15. 12. 2013 částkou 20 000 Kč měsíčně, a otec, který se domáhal, aby matce byla uložena povinnost přispívat na N. a A. na každou od 1. 9. 2014 částkou 20 000 Kč měsíčně. Svě odvolání shodně odůvodnili tím, že soud prvního stupně nezohlednil vlastnictví nemovitostí matkou. Namítali, že obvykle správu nemovitostí vykonává vlastník, nikoli nájemce. Matce podle nich zaměstnání nebrání v tom, aby správu nemovitostí vykonávala. Podle nich se matka snaží příjmy odklonit za účelem stanovení nižšího výživného. Nesouhlasili s tím, že by podle výpočtu soudu prvního stupně matka měla příjmy z pronájmu ve výši 50 000 Kč, nebyly zohledněny jiné příjmy z nájmu staveb a nájmu pozemků. Zdůraznili, že v řízení bylo zjištěno, že nemovitosti jsou pronajímány za 100 000 Kč měsíčně.
23. Matka ve vyjádření k odvolání dcery E. uvedla, že navrhuje jeho zamítnutí. Trvala na tom, že je limitována rozhodnutím spoluvlastníků, kteří k ní po zkušenostech se společností XXX s.r.o. nemají důvěru. Důvody pronájmu vysvětlila a doložila. Trvala na tom, že když nemovitosti měla v pronájmu uvedená společnost, neobdržela ani korunu na nájemném. Poukázala i na to, že z dob minulých, kdy byly dcery nízkého věku, mají informace zprostředkované od otce. Připomněla, že vysokou školu studovala dálkově v letech 2002 až 2009, kdy se zároveň starala o dcery. Popírala, že by dcerám bránila ve studiu. Má běžné příjmy a z nich studium se školným 300 000 Kč ročně není schopna platit.

24. Následně ještě doplnila, že nemovitosti na Xxx chce ponechat otci, za to požaduje pětinu jejich ceny. K Xxx uvedla, že jde o zemědělský areál z Prahy hůře dostupný. Nájemní smlouvy nebyly uzavírány ve snaze snížit příjem, ale řešit racionálně správu, údržbu a opravy nemovitostí. Náklady spojené s areálem nese v plném rozsahu nájemce.
25. Otec a zletilé dcery ve vyjádření k odvolání matky z 9. 5. 2018 uvedli, že fakticky odvolání proti výroku I. neodůvodnila. K péči uvedli, že péči otce o dcery doporučil OSPOD, že se dcery samy rozhodly vyrůstat s otcem, že matka o dcery neprojevila žádný zájem, nekontaktovala je, ač k tomu byla otcem opakovaně vyzývána. Zdůraznili, že dvě z dcer jsou již zletilé a vyrůstají nadále v péči otce. Podle otce podáním odvolání do výživného dochází ze strany matky spíše k řešení majetkového vypořádání, než že by jejím úmyslem bylo skutečně sledovat zájmy dcer, o které dlouhodobě neprojevuje zájem, dcerám se snažila bránit ve studiích na školách, kam samy chtějí. Nesouhlasili s tím, že by děti od 27. 5. 2012 do 24. 3. 2013 byly v péči matky, podle nich střídavá péče pokračovala v létě 2012. Od září 2012 do března 2013 styk probíhal každý sudý týden od čtvrtka 17:00 hodin do neděle 18:00 hodin, v březnu 2013 se situace změnila, fakticky probíhala střídavá péče. Otec uváděl, že na dcery platil 1 000 Kč měsíčně, dále vydaje na základní potřeby, jako školné, oblečení, stravu apod. Tvzení matky, že by měla být platebním místem pro výživné za dobu minulou, podle otce potvrzuje, že matka sleduje svůj majetkový prospěch. Poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 1065/2010, podle něhož plnění dávek výživného, jež byly splatné za jeho nezletilosti, je třeba stanovit přímo k rukám dítěte. Dosažení zletilosti dítěte v průběhu řízení o výživném však nemá ten důsledek, že by matka dítěte přestala být účastnicí řízení, pokud jde o projednání výživného dítěte za dobu do jeho zletilosti. S návrhem, aby výživné pro dosud nezletilou dceru bylo placeno na účet, otec nesouhlasil. Trvali na tom, že matka má dalších 100 000 Kč z pronájmu nemovitostí v Xxx a výživné tak bylo určeno nesprávně.
26. Matka v replice k vyjádření otce shrnula, že jeho představa o vypořádání společného jmění je taková, že na otce převede dům v Xxx ulici v hodnotě 90 milionů Kč a nemovitosti v Xxx v hodnotě 15 milionů Kč, za což jí někdy v budoucnu otec vyplatí 20 milionů Kč. Otce žádala, aby zcelil podíly v Xxx, což je ve vztahu k panu B. schopen řešit pouze on, tuto věc otec nebyl ochoten řešit, místo toho na matku podal 8 žalob. Trvala na tom, že odvolání obsahuje argumenty i o nesprávnosti výroku I. o péči. Zdůraznila, že děti jsou podle ní zcela pod vlivem otce, matku vyloučily, nemají s ní žádný kontakt, stejně tak s příbuznými ze strany matky. Otec a děti přitom k matce neměli žádné zásadní námítky. Děti jsou podle ní rozsudkem poškozeny, a to i proto, že nebylo určeno výživné za dobu od 27. 5. 2012 do 31. 8. 2014. Výživné pro sebe nechce, zapláceno by mohlo být na účty nezletilých s následným dohledem na čerpání prostředků z účtů. Poukázala na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 438/17, který dovedil, že v období před nabytím zletilosti dítě s nárokem na výživné plně nedisponuje, tudíž se nemůže vzdát práva s ním disponovat. Dále uvedla, že se s dcerami snažila kontaktovat telefonicky, ale marně. Dcerám napsala emailem dopisy, žádá z dcer na ně nereagovala. Než dcery změnily školy a kroužky, docházela za nimi do školy a na tréninky, dcery ji ignorovaly. Když některou dceru náhodně potkala, nepozdravila, otočila se a před matkou utekla. Na závěrečném kytarovém koncertu matku odmítly být jen pozdravit. Dárky zaslané poštou byly matce vráceny. Uvedla, že situace v případě E. trvá již 4 roky, u mladších téměř 4 roky. Poukázala na to, že otec byl soudem odsouzen k dvouletému podmíněčnému trestu odnětí svobody za podvod, podle odůvodnění k podmíněčnému proto, že řízení bylo nepřiměřeně dlouhé. Zdůraznila, že otec tvrdil, že nemá žádný zdroj příjmu a je vyhořelý, přesto disponoval částkami 250 000 Kč až 300 000 Kč měsíčně, dcerám platil vzdělání v řádu statisíců korun. Zdůraznila, že matce nedává o dětech žádné zprávy, pokusil se jí zamezit v přístupu do domu v Xxx ulici. Otec také odmítl mediaci. Uvedla, že oznámení školám napsala, protože není sama schopna platit školné 300 000 Kč ročně, sama žije z běžného příjmu. Trvala na tom, že děti od 27. 5. 2012 do 24. 3. 2013 byly

v její výlučné péči, což otec ani nesporeoval, v týdenních intervalech se s otcem střídali od 1. 1. 2012 do 27. 5. 2012 a od 25. 3. 2013 do 7. 12. 2013. E. zůstala u otce v prosinci 2013, mladší dcery 31. 8. 2014. Zdůrazňovala, že děti v domě v Xxx ulici užívají společné věci rodičů. Podle ní by při stanovení výživného otcí mělo být přihlédnuto k tomu, že bez problémů platí školné za děti, výdaje za dům ve výši 25 000 Kč měsíčně. Zdůraznila, že otec neprokázal, z čeho školné platí, že se např. zadlužuje. Podle ní se otec a nezletilá do rozsudku neodvolali, doručeno jí bylo odvolání Evy. Zdůraznila, že v Xxx vlastní 80 % budov a 20 % pozemků, že společnost XXX, s.r.o., nájemné neplatila, spoluvlastnice pohledávku přihlásily do insolvenčního řízení, s matkou o nájmu odmítly jednat. Dále k návrhu otce bylo vydáno předběžné opatření, podle něhož byla matka v dispozici s nemovitostmi omezena. Nedaří se pronajmout garáže a administrativní budovu, nemovitosti jsou pronajímány sezónně, a to od července 2014. Zdůraznila i to, že předložila dokument, že po zkušenostech s XXX, s.r.o. nejsou spoluvlastnice ochotny svěřit své zájmy matce.

27. Otec ve svém vyjádření poukazoval na to, že ho pan Ing. H. informoval, že matka na vypořádání požaduje 15 mil. Kč, následně částku zvýšila na 20 mil. Kč a požadovala, že vyjedná prodej Xxx. Pan Ing. H. by nemovitosti převzal do nájmu, problém je s mezičlánkem paní Š.. Podle něho se matka snaží snížit příjmy na 1 %, jak sama uvedla v emailu (aby byl zisk 1 %). Poukazoval na to, že děti samy před soudem vypovídaly o tom, proč nastala nynější situace (ponižováním, znejišťováním, bitím, podsouváním jim, že jsou neschopné a nešikovné atd.). Poukázal na událost, kdy dcera E. telefonovala o Vánocích matce matky, která nesložila telefon a dcera si tak vyslechla, co si o ní a sestřích myslí, že se na ně může vykašlat, dokud se nedají na stranu matky, že je bezcharakterní, zlá. Paní Š. jim oznámila, že má matka asi rakovinu a musí do nemocnice, i sestřenice v xxx otce pomlouvaly. Dále uváděl, že měl děti od 9/2012 do 3/2014 každý druhý týden od čtvrtka do neděle, platil v té době jejich výdaje. V srpnu 2017 žádal matku, aby vztah s dcerami urovnala, řekla mu, že se s nimi nebude kontaktovat. Balíčky dcery odmítly, protože se po citové stránce bály jejich obsahu. Obsahovaly např. fotografie, panenku pro jednu z dcer s popisem – byla si moje nejoblíbenější dítě, knížku K. J. Erbena Kytice, kde matka podtrhla pasáž „sirotky po ní zůstaly“. Takové dárky děti traumatizují. Pohyby na účtu u Tatra banky, a.s., byly pohyby společnosti XXX s.r.o. Uvedl, že matka necitovala přihlášky do insolvence ve výši 2 932 932,50 Kč, neuznané přihlášky 2 972 932,50 Kč, půjčku od společnosti Xxx ve výši 5 000 000 Kč. Trval na tom, že žádné příjmy nezatajuje a nesouhlasil ani s tím, že společnost přivedl do konkurzu. Na to, že rodiče přítele matky pěstují marihuanu, poukázal z obavy z intrik matky, která v té době také odvezla některé věci ze společného domu. K tvrzení matky o VIP vzdělání dětí uvedl, že dcery od školky chodily do anglických škol, matka školné nikdy neplatila. Trval na tom, že od 1/2012 do 8/2012 probíhala střídavá výchova po týdnů v domě v Xxx, od 9/2012 byly děti u něho každý druhý týden 4 dny, od 3/2013 byla střídavá výchova, jinak souhlasil s tím, od kdy u něho jsou dcery trvale. Uváděl, že stejným způsobem jako nyní podnikal i za trvání manželství, což matce nevadilo. V té době platil školné bezmála 300 000 Kč na každou dceru, platil výdaje na rodinu, matce dával dárky. Ta v té době byla na otce a děti hrdá. Ohledně příjmu 220 mil. Sk zdůraznil, že matka opomněla zohlednit náklady, které měl. Zdůraznil, že od roku 2008 byl trestně stíhaný a dozorovaný Úřadem speciální prokuratury, každou korunu na účtu musel vysvětlovat. Popíral, že by spoluvlastníci s otcem měli nějaký problém. Poukázal na to, že společnost neplatila nájemné ani v době, kdy matka byla její jednatelkou. Podle něho byla dohoda, že dokud bude probíhat vývojová část, nájemné rodině nebude placeno. Předběžné opatření podal v době, kdy ho matka odvolávala z funkce jednatele společnosti.
28. Otec dále podal vyjádření ke skutečnostem uvedeným při jednání odvolacího soudu dne 24. 10. 2018, v němž zdůraznil, že matka při posledním jednání u soudu prvního stupně uvedla, že nemá zájem o styk a tento návrh vzala zpět, že psychologickými posudky bylo prokázáno, že dětmi ze strany otce nebylo manipulováno, že před vydáním předběžného opatření, kterým

byly mladší dcery svěřeny do jeho péče, bylo opatrovníkem provedeno šetření a pohovor s dětmi a bylo zjištěno, že vztah matky k dcerám nebyl upřímný, dětem nerozuměla a manipulovala s nimi. Děti byly šokované, že u prarodičů a rodičů pana L. se pěstovala marihuana, byly zmatené z toho, že se někdo z počítače pana L. pokusil zaútočit na emailovou schránku otce. K finančním záležitostem uvedl, že pan L. vlastní firmu Xxx, s.r.o., poukázal i na nájem areálu v Xxx a dovozoval, že takto matka zatajuje své příjmy. K exekuci, zaplacené za něho matkou, uvedl, že mu bylo doručováno na adresu bydliště rodičů matky, kteří mu listiny nepředali, o exekuci nevěděl. Následně pojišťovna chybu uznala, prominula mu penále ve výši 1 262 Kč a uvedl, že exekuce byla na 12 737 Kč. K odchodu matky ze zaměstnání uvedl, že ho již v srpnu 2017 informovala o odchodu ze zaměstnání, že chce jít pracovat do Afriky. Na straně matky by mělo být přihlédnuto k tomu, že disponuje areálem v Xxx v hodnotě 15 milionů Kč. Ke svým příjmům uvedl, že podniká dlouhodobě, na projektech pracuje několik let, následně při předání získává finanční prostředky. Dále poukazoval na to, že úsilí matky směřuje k tomu, aby ho zlikvidovala, jiné zájmy nebere v potaz.

29. Matka v replice k vyjádření otce uvedla, že jednání o vypořádání společného jmění manželů otec nevedl s vážným úmyslem. Tvrzení o péči matky o děti, o tom, že je bila apod., považovala za nová a neprokázaná. K balíčkům, uvedla, že dokud soudu nedoložila, že je dcerám zasílala, otec tvrdil, že jim žádné neposlala. Teprve následně přišel s neuvěřitelnou historkou. Knihu Kytice dcerám nezaslala. Nesouhlasila s tím, že by pohyby na účtu u Tatra banky, a.s., souvisely se společností XXX s.r.o., tvrzení otce nebylo doloženo. Podle ní není běžné, že by platby za faktury byly realizovány prostřednictvím kreditní karty. Nesouhlasila s tím, že by zhatila obchod se společností ČEZ. Společnost XXX s.r.o. byla dlouhodobě ve ztrátě. Uvedla, že v minulosti o dcery pečovala, do konce roku 2011 otec neměl výhrady, býval přes týden na Slovensku. Podle ní částka 220 mil. Sk již byla od nákladů očištěna, měli ji k dispozici. Podle ní otec dosud skutečné příjmy, z nichž v posledních 8 letech hradí potřeby dětí, nedoložil a je nepravděpodobné, že by otce některý investor více než 7 let sponzoroval. Podle ní otec vlastní prostřednictvím blízkých osob pozemky na Slovensku, na kterých má vzniknout zástavba a které získal v době trvání manželství rodičů výměnou za skoupené restituční nároky. Až bude otec rozvedený, dojde k prodeji pozemků a otec znovu zázračně zbohatne.
30. V závěrečném návrhu otec zdůraznil, že matka sama přiznala, že zabezpečoval péči a starostlivost o dcery po praktické i finanční stránce, že dcery sdílely jeho životní úroveň. Podle něho chce matka získat majetkový prospěch. Potřeby dcer hradil a matka požaduje, aby jí ještě přispíval částkou, která mu zbyla. Poukázal na to, že matka celou dobu tvrdí, že prostředky, které získal, patří do společného jmění manželů, že jí nejde o výživné. Odkázal i na judikaturu soudů, podle níž i když rodiče dosahují vysokých příjmů, neznamená to, že by měli platit přehnaně vysoké výživné, které neodpovídá potřebám dítěte. Znovu uvedl, že matku opakovaně vyzýval, aby se s dcerami setkala a promluvila s nimi a pokusila se navázat kontakt. Matka uvádí, že jí vadí spojování s otcem, ale se zrušením společného jmění manželů nesouhlasí. Opomněla uvést, že její partner podniká v oblasti cestovního ruchu, z čehož má nemalé příjmy, areál v Xxx pak pronajala své kamarádce za zlomek ceny. To, že nemanipuloval s dcerami, prokazuje to, že k němu odešly na vlastní žádost, ve škole prospívají. Žádný posudek nepotvrdil, že by trpěly tím, že chodily do soukromých škol. Trval na tom, že po celou dobu podniká stejným způsobem a žádný majetek neodklonil. Jména investorů nesdělil, protože je vázán mlčenlivostí a obchodním tajemstvím. Když se matka v minulosti o jednom z investorů dozvěděla, začala ho obtěžovat dopisy a emaily s cílem škodit otci, poukázal na email matky Petrovi K. z 27. 5. 2014. K výživnému požadovanému matkou uvedl, že se po celou dobu o děti staral, hradil jim základní a další potřeby, o dcery projevoval zájem, dále zopakoval, jak v té době probíhala péče o děti. Zdůraznil, že podle judikatury (R 44/1966) je třeba k naturálnímu plnění při stanovení výživného přihlédnout. Připomněl i to, že na děti platil výživné 1 000 Kč měsíčně, že probíhala střídavá

výchova, respektive měl dcery 8 dní v měsíci. Dále poukazoval na to, že příjmy v roce 2007 plynuly z prodeje společnosti XXX I s.r.o., kterou před tím musel někdo vybudovat a investovat do ní. Částky vložené do společnosti XXX s.r.o., vlastněné matkou, jsou podle něho pro toto řízení irelevantní. Pan O., od něhož získal 70 000 €, je jedním z investorů, jednalo se o účelovou půjčku, kterou po stanovené době vrátí paní O.ové, o čemž matka věděla. Vozidla společnosti XXX s.r.o. byla převedena na společnost Xxx, prostředky nebyly otce. Přehled částek na účtu Tatra banky, a.s., předložený matkou, je zkrslující, není uvedeno, zda se jedná o úhradu, výběr, příjem. Obdobný pohyb byl na účtu matky, v 8/2004 – 605 000 Kč, 9/2004 – 450 000 Kč. Trval na tom, že soud prvního stupně pochybil při stanovení výživného matce, neboť vyšel z nesprávných příjmů matky za areál Xxx, když nemovitosti byly pronajaty panu H. za 100 000 Kč a matka by tak měla dosahovat příjmu minimálně 60 000 Kč měsíčně. Matka tak může na každou z dcer platit 20 000 Kč měsíčně.

31. Zletilá E. ve svém závěrečném návrhu ponechala stanovení výše výživného na úvaze soudu. K tomu, proč se rozhodla žít s otcem, uvedla, že jí matka nadávala, ponižovala, pohlavkovala. Na otázku, zda je pravda, že se pokusila nabourat do emailu otce, jí vysvětlovala, že odpověď neexistuje. Za dalšího poučování od L., který stál vždy na straně matky, jí další debata s matkou za to nestála. V emailu z 9. 2. 2019 jí matka psala, že o otci slyšela hrozné věci. Podle ní je prolhanou matka. Připomněla pobyt s matkou a panem L. v Chorvatsku, kde spali za plotem hotelu na karimatkách, na máslo nebylo, na láhev vína matka měla. Poukazovala na to, že se jí matka tři roky neozvala, nepotřebuje balíčky a dárečky, ale matku, která se o ni bude starat. Uvedla i to, že matka požádala o odebrání stipendia, které měla na xxx. Podle ní je matka sobecká lhářka, která své děti a manžela využívá pro své obohacení ve snaze dostat se k fiktivním penězům. U otce je pět let, ten po oznámení rozvodu své chování vůči ní nezměnil, miluje ji, učí disciplíně, sebedůvěře a podařilo se mu vrátit jí chuť do života.
32. Na závěr se vyjádřila i N., která rovněž stanovení výživného ponechala na úvaze soudu. Uvedla, že rozvod jí byl vysvětlen tím, že otec založil novou rodinu na Slovensku, o ně nemá zájem, že je podvodník, nedá se mu věřit, je trestně stíhaný. Také jí bylo řečeno, že má matka rakovinu, že umírá, což jí dodnes nebylo vyvráceno. Také ona připomněla pobyt v Chorvatsku. Dále uvedla, že po odchodu E. k otci se jí matka nikdy neptala, jak se dceři daří, co dělá apod. Před ostatními uváděla, že se nechala koupit otcem. Po odchodu se snažila pokračovat v psaní emailů, matka sama nenapsala, jen před soudním jednáním. Nepřišla jí pozdravit do školy, nepřišla za ní. Uvedla, že otec jí vždy podporoval, i když šlo o výhradní péči matky. Dal jí volnost, prostor, aby si uvědomila, kdo je, že má svou hodnotu, nikdy ji neponižoval a nepodceňoval, nikdy ji nezatěžoval víc, než situace dovoľovala, vždy ji přivítal s otevřenou náručí. Novou rodinu na Slovensku nezaložil. Vždy se jim věnoval na 100 %. To o matce říci nemůže.
33. Také matka se na závěr písemně vyjádřila a shrnula, že pracuje s běžným příjmem 27 000 Kč měsíčně v oboru, který vystudovala, setrvání v bankovníctví objektivně vyloučila vazba na pravomocné odsouzení otce, že jí dcery nijak neinformují o svém stavu, že se podílí na majetkovém zabezpečení dcer tím, že jim umožňuje nerušené užívání domu v Xxx, že má nižší životní úroveň, že otec na děti do doby, kdy je převzal do péče, prakticky nepřispíval, sama stanovené výživné platí.
34. Odvolací soud po zjištění, že všechna odvolání byla podána v patnáctidenní lhůtě pro jejich podání (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), že splňují náležitosti plynoucí z ust. § 205 o.s.ř., postupem podle ust. § 212, § 212a o.s.ř. přezkoumal správnost napadených rozhodnutí, důkazní řízení doplnil (§ 213 odst. 4 o.s.ř.) a dospěl k níže uvedeným závěrům.

35. Ze zprávy o příjmu matky od xxx, a.s. odvolací soud zjistil, že průměrný příjem matky od května do prosince 2013 činil 31 842,50 Kč čistého měsíčně.
36. Ze mzdového listu matky od téhož zaměstnavatele za rok 2016 odvolací soud zjistil, že její průměrný měsíční příjem činil 37 844 Kč.
37. Ze mzdového listu matky od stejného zaměstnavatele za rok 2017 odvolací soud zjistil, že matka byla zaměstnána do března 2017, její průměrný příjem činil 40 673 Kč měsíčně, pracovní poměr skončil dohodou dle § 49 zákoníku práce.
38. Podle etického kodexu České bankovní asociace, doplněného 22. 10. 2012, bodu I. 7., pracovník banky spravuje rovněž své osobní a rodinné záležitosti tak, aby nepoškodil pověst banky, v níž je zaměstnán, či nezavdal podnět k nedůvěře.
39. Ze zprávy o příjmu otce od společnosti Xxx. s.r.o. odvolací soud zjistil, že jeho průměrný měsíční příjem od března 2014 do února 2015 činil 12 405 Kč čistého, od března 2015 do srpna 2015 11 702 Kč čistého.
40. Ze zprávy o příjmu otce od společnosti XXX s.r.o. odvolací soud zjistil, že jeho příjem za dobu od září 2017 do února 2018 činil 9 916 Kč čistého měsíčně.
41. Ze zprávy o příjmu otce od stejné společnosti za dobu od února do července 2018 odvolací soud zjistil, že příjem otce činil 10 468 Kč čistého měsíčně.
42. Podle daňového přiznání matky za rok 2016 základ daně ze závislé činnosti činil 892 020 Kč, základ daně z nájmu 105 563 Kč, základ daně 997 583 Kč, daň z příjmu 147 825 Kč.
43. Podle daňového přiznání matky za rok 2017 činil základ daně ze závislé činnosti 239 029 Kč, ztráta ze samostatné činnosti 13 972 Kč, základ daně z nájmu 105 563 Kč, základ daně 330 620 Kč, daň 47 475 Kč. Podle přílohy 2 příjmy z nájmu činily 150 804 Kč, výdaje 45 241 Kč, rozdíl 105 563 Kč.
44. Matka ke svým příjmům uvedla, že otec byl v lednu 2017 odsouzen. Dříve měla varování pro exekuci, kterou za manžela platila, druhé přišlo v souvislosti s odsouzením manžela, někteří klienti ze Slovenska si nepřáli, aby spravovala jejich účty. Dohodla se proto na skončení pracovního poměru a nyní dosahuje příjmu okolo 27 000 Kč měsíčně, pracuje jako průvodkyně.
45. Otec přednesl, že stejně jako dříve pracuje na projektu, který by mohl být stejně jako předchozí projekt v roce 2007 do jednoho roku prodáný.
46. Z přehledu škol a přednesu rodičů odvolací soud zjistil, že E. ve školním roce 2009/2010 začala navštěvovat gymnázium Xxx, od školního roku 2015/2016 gymnázium Xxx, od školního roku 2017/2018 vysokou školu xxx, N. ve školním roce 2011-2012 studovala gymnázium Xxx, od školního roku 2012/2013 Gymnázium Xxx, od školního roku 2015/2016 gymnázium Xxx a ve školním roce 2018/2019 nastoupila na vysokou školu xxx, dcera A. od školního roku 2010-2011 navštěvovala základní školu Xxx, od školního roku 2015/2016 gymnázium Xxx, od školního roku 2016/2017 navštěvuje gymnázium Xxx.
47. Po takto doplněném dokazování odvolací soud přezkoumal správnost napadeného rozsudku.

48. Při posledním jednání odvolacího soudu otec prostřednictvím své právní zástupkyně vznesl námitky o osobě soudkyně JUDr. Aleny Svátkové s ohledem na to, jak vůči němu (jeho zástupkyni) při jednání vystupovala. Protože důvodem vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci (§ 14 odst. 4 o.s.ř.), považoval odvolací soud takovou námitku podjatosti za nedůvodnou a o věci rozhodl (§ 15b odst. 2 o.s.ř.).
49. Odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně, že je dána mezinárodní příslušnost soudů České republiky k projednání a rozhodnutí věci a že věc je třeba posuzovat podle právních předpisů České republiky s ohledem na obvyklé bydliště dětí v době zahájení řízení na území České republiky a s tím, že s ohledem na skutečnost, že řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014, je třeba použít občanský soudní řád ve znění účinném do uvedeného data. Pokud jde o rozhodování o péči o nezletilé, soud prvního stupně správně vyšel z právní úpravy účinné v době jeho rozhodování a při rozhodování o výživném soud prvního stupně správně vyšel z právních předpisů, které v rozhodné době platily, tedy do 31. 12. 2013 ze zákona o rodině, poté z nyní platného občanského zákoníku. Tyto otázky žádný z účastníků v průběhu odvolacího řízení nezpochybnil, odvolací soud proto plně odkazuje na správné a vyčerpávající odůvodnění, poskytnuté účastníkům již soudem prvního stupně.
50. Proti výroku IV. rozsudku, kterým bylo zastaveno řízení o změnu péče E., o úpravě styku a výkonu rozhodnutí, žádný z účastníků řízení odvolání nepodal. V této části tak rozhodnutí soudu prvního stupně samostatně nabylo právní moci a odvolací soud správnost těchto výroků nepřezkoumával (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).
51. Nedůvodnou je námitka matky, že otec a nezletilé odvolání nepodali, neboť jí bylo doručeno pouze odvolání E. Jak se podává z čl. 1308 a následující spisu, odvolání bylo 24. 10. 2016 řádně podáno (rozsudek doručen 8. 10. 2016).
52. Matka podala odvolání do výroku I., kterým byly tehdy nezletilé N. a A. svěřeny do péče otce. V mezidobí došlo k tomu, že N. dne 15. 7. 2017 dosáhla věku 18 let, čímž dosáhla zletilosti a je způsobilá nabývat vlastním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem (§§ 15 odst. 2, 30 odst. 1 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.). Odpadla tak podmínka řízení, za jejíhož splnění může soud o péči o dítě rozhodovat, spočívající v nezletilosti dítěte. Odvolací soud proto ve vztahu k již zletilé N. rozsudek soudu prvního stupně v této části podle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. zrušil a řízení v této části podle ust. § 221 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 104 odst. 1 o.s.ř. zastavil.
53. Ve výroku o změně péče a svěřením dosud nezletilé A. do péče otce shledal odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně správným. Nezletilá na základě rozsudku z 18. 9. 2012, č.j. 15 P 113/2011 – 115, byla svěřena do výchovy matky. V mezidobí došlo ke změně poměrů, které ve smyslu ust. § 909 o.z. odůvodňují změnu rozsudku v této části. V době posledního rozhodování byly všechny dcery v péči matky, v její péči chtěly vyrůstat i nadále a otec i opatrovník se svěřením dcer do péče matky souhlasili. Nyní se situace změnila. Mezi dcerami a matkou začalo docházet k rozporům, v polovině prosince 2013 zůstala u otce bydlet E., od září 2014 u něho začala bydlet i N. a A., s matkou se přestaly stýkat a jejich vztahy jsou špatné, jak prezentovaly i dvě již zletilé dcery před odvolacím soudem. Ty také potvrdily, že k otci odešly pro chování matky, nikoli na naléhání otce. Jestliže je přáním téměř šestnáctileté dcery N. nadále vyrůstat v péči otce, kde jsou i její starší sestry, na péči otce o dcery nebyly shledány nedostatky, přičemž fakticky probíhá několik let, shledal odvolací soud v této části rozsudek soudu prvního stupně správným, proto ho podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

54. Proti výroku II. a III., kterými byla matce uložena povinnost platit výživné na děti částkami 4 000 Kč na dvě starší dcery a částkou 3 500 Kč měsíčně na nejmladší dceru, podal odvolání otec a tehdy již zletilá dcera E. a požadovali určení výživného po 20 000 Kč měsíčně. V tomto směru soud prvního stupně správně vyšel z ust. § 85 a § 96 zákona o rodině, dále z ust. §§ 910, 911, 913, 915 občanského zákoníku, tedy z toho, že rodiče mají ke svým dětem, které se dosud připravují na výkon svého povolání a nemají vlastní příjmy či majetek, z něhož by jim takový příjem plynul, vyživovací povinnost. Správně přihlédl k odůvodněným potřebám dcer a majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem obou rodičů a správně přihlížel i k jejich životní úrovni. Otec a E. nezpochybňovali výši příjmů matky ze zaměstnání, které se pohybovaly ve výši okolo částky 30 000 Kč měsíčně čistého a podle zjištění odvolacího soudu ještě došlo k jejich zvýšení na přibližně 37 000 Kč v roce 2016 a 40 000 Kč za prvé tři měsíce roku 2017, nesouhlasil ale s tím, jak soud prvního stupně hodnotil příjmy matky z pronájmu areálu v Xxx, když areál je pronajímán Ing. Š. za 30 000 Kč, ta jej podnájímá za 95 000 Kč. Soud prvního stupně vyšel z příjmu matky z pronájmu 12 500 Kč hrubého, což odpovídá příjmu matky z pronájmu před odečtením nákladů (150 804 Kč ročně). Rozhodné skutečnosti o výši nájemného a podnájmu byly prokázány nájemní a podnájemní smlouvou a výpovědí svědkyně Martiny Š., která potvrdila, že platí nájemné 30 000 Kč a objekt podnájímá za 95 000 Kč (mimo jiné uvedla i to, že matka v roce 2013 podstoupila operaci, rakovina byla vyloučena, což dcerám sdělila). Matka pak vysvětlovala a dokládala, proč nemůže rozhodovat o nájmu sama (je více vlastníků budov a pozemků, ostatní k ní nemají důvěru a nesouhlasí s tím, aby nemovitosti sama spravovala) a proč je nájem za nižší částku výhodný (nájemkyně provádí správu, údržbu a opravy areálu na své náklady). Matka tak věrohodným způsobem vysvětlila, proč bylo nájemné stanoveno nižší částkou. Otec žádným důkazem neprokázal, že by matka z podnájmu od nájemkyně dostávala částky další. Za této situace je třeba uzavřít, že soud prvního stupně na straně matky správně vyšel z částek zjištěných, které uvedl a vysvětlil, jak k nim došel, tedy z příjmů ve výši okolo 40 000 Kč čistého měsíčně. Příjem matky se následně zvýšil, jak plyne z výše uvedených mzdových listů, následně se ale s ohledem na změnu zaměstnání vrátil na původní výši. Soud prvního stupně také správně vyšel z toho, že příjmy otce jsou nadstandardní, což plyne již z toho, že je schopen platit provoz domu v Xxx ulici (podle matky 25 000 Kč měsíčně), platit školné dcerám (v době rozhodování soudu prvního stupně 2 x 270 000 Kč + 130 000 Kč, tj. 55 833 Kč měsíčně), což svědčí s přihlédnutím k tomu, že musí uspokojovat i vlastní potřeby a že nebylo prokázáno, že by byl otec zadlužen, že jeho příjmy musí podstatně přesahovat částku 100 000 Kč měsíčně. V tomto směru tedy vykázaný příjem ze zaměstnání neodpovídá jeho výdajům a také odvolací soud vyšel z toho, na jaké úrovni otec žije a jakou životní úroveň svým dcerám poskytuje. Na straně dcer pak přihlédl k tomu, že dvě starší studují prvním a druhým rokem na vysoké škole v zahraničí, mladší na gymnáziu, a že matka s tímto studiem souhlasila jen s tím, že ho bude hradit otec. Matka se jiným způsobem než placením výživného na uspokojování potřeb dcer nepodílí, ty o to z jím uváděných důvodů nyní ani nestojí. Přihlédnuto bylo i k tomu, že matka žije s přítelem ve společné domácnosti, což svědek Miroslav L. potvrdil, čímž se podílí na společných výdajích. Po zvážení těchto skutečností odvolací soud souhlasí se stanovením výživného, jak ho matce uložil platit soud prvního stupně. Lze pak dodat, že v mezidobí starší dcery začaly studovat na vysoké škole, matce se ale v důsledku změny zaměstnání snížil příjem. Zletilé dcery si pak také mohou přivydělávat formou brigád, jak je u vysokoškolského studia obvyklé. Odvolací soud neshledal, že by rozhodnutí o přiznání výživného odporovalo dobrým mravům či že by ze strany dcer šlo o zneužití práva (§ 96 odst. 2 zákona o rodině, § 8 o.z.). Rodiče mají k dětem vyživovací povinnost do doby, dokud děti nejsou schopny samy se živit (§ 85 odst. 1 zákona o rodině, § 910, § 911 o.z.). Vyživovací povinnost matky k dcerám tak stále trvá a ty mají právo na výživné. Je sice pravdou, že dcery se nyní s matkou odmítají stýkat a mají k ní negativní vztah, nebylo ale prokázáno, že by dcery samy a bezdůvodně takovou situaci přivodily. Podle zjištěných okolností je chování dcer důsledkem nevyřešených sporů mezi rodiči, když nyní se kloní na stranu otce. Chování dcer je tak důsledkem chování

rodičů, což jim nelze klást k tíži. S ohledem na uvedené odvolací soud ve výroku o výši výživného rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil. Ve vztahu k N. bylo postupem podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změněno jen platební místo. N. v mezidobí zletila a není proto již důvod, aby výživné matka platila k rukám otce, neboť je může platit k rukám zletilé dcery. Dokazování ohledně pronájmu areálů Xxx považoval odvolací soud za dostatečné, proto dokazování dle návrhu otce nedoplňoval.

55. Ve výroku o dlužném výživném byl rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. změněn s ohledem na jinou dobu, ohledně níž bylo o dluhu matky rozhodováno. Matka výživné stanovené soudem prvního stupně platila, další dluh jí proto nevznikl a platí tak výše dluhu, jak byla zjištěna soudem prvního stupně, neboť matka dluh nezaplatila. Odvolací soud proto dluh, vypočtený již správně soudem prvního stupně, uložil matce zaplatit. Vzhledem k jeho celkové výši matce umožnil, aby dluh zaplatila do jednoho roku od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř.).
56. Znalecký posudek byl zpracován k rozhodnutí o péči o tehdy nezletilé děti, tedy především v zájmu tehdy nezletilých dětí. Za této situace soud prvního stupně správně podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. ve výrocih VI. a VII. rozhodl, že každý z rodičů má platit polovinu těchto nákladů, odvolací soud proto v těchto výrocih rozhodnutí soudu prvního stupně podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.
57. Doplnujícím rozsudkem soud prvního stupně zastavil řízení o návrhu matky na určení výživného otci za dobu od 27. 5. 2012 do 14. 12. 2013 a rozhodl, že otci se povinnost platit výživné na dcery N. a A. za dobu od 27. 5. 2012 do 31. 8. 2014 neukládá. Odvolací soud souhlasí s matkou, že v této části rozsudek soudu prvního stupně není správný z jí uvedených důvodů. Ústavní soud České republiky po vydání původního rozsudku soudu prvního stupně dne 23. 1. 2018 pod sp. zn. II. ÚS 438/17 vydal nálezh, v němž dovodil, že vezme-li návrh na zvýšení výživného k nezletilé dceři, podaný její matkou proti otci, tato dcera po dovršení zletilosti zpět, nemohou soudy zastavit řízení, aniž by rozhodly o návrhu na zvýšení výživného za vymezené období její nezletilosti. Přestože případný dluh z titulu zvýšení výživného za dobu nezletilosti by otec byl povinen platit k rukám již zletilé dcery, nemůže být uvedená skutečnost překážkou tomu, aby o tomto návrhu bylo meritorně rozhodováno. V uvedeném obdobném případě se tedy Ústavní soud přiklonil k jinému právnímu názoru, než k jakému dospěl soud prvního stupně, spočívajícím na závěru, že byl-li návrh na určení výživného nezletilé dceři podán matkou v době její nezletilosti, musí o takovém návrhu za dobu nezletilosti soud rozhodnout, i když původně nezletilá již zletilosti nabyla, a to i v případě, že by návrh vzala zpět. Dcera E. nabyla zletilosti až 25. 9. 2015, soud prvního stupně proto neměl řízení vůči ní zastavovat, ale o výživném za dobu od 27. 5. 2012 do 14. 12. 2013 měl rozhodnout.
58. Obdobné platí i vůči mladším dcerám. N. nabyla zletilosti 15. 7. 2017. Argument, že by otec platil sám sobě, ve vztahu k této dceři dosažením zletilosti odpadl. Navíc v duchu výše uvedených závěrů Ústavního soudu jej nelze považovat za správný, neboť ten zastává názor, že o výživném za dobu nezletilosti je třeba k návrhu oprávněného rodiče rozhodnout nezávisle na tom, kdo je platebním místem.
59. S ohledem na uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně postupoval nesprávně, pokud otci z důvodů jím uvedených výživné na dcery za dobu předcházející výlučné péči otce o dcery nevyměřil, respektive své rozhodnutí nezdůvodnil jiným příležitým důvodem. Odvolací soud proto v této části a v závislém výroku o náhradě nákladů řízení rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. jako nepřezkoumatelný pro nedostatek

důvodů zrušil a podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. rozhodl o vrácení věci v této části soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

60. V něm soud prvního stupně znovu posoudí, zda jsou splněny předpoklady pro uložení povinnosti otci platit výživné na dceru E. za dobu od 27. 5. 2012 do 14. 12. 2013 a pro N. a A. za dobu od 27. 5. 2012 do 31. 8. 2014, případně v jaké výši je třeba tuto povinnost otci uložit.
61. V novém rozhodnutí také znovu rozhodne o náhradě nákladů řízení (§ 224 odst. 3 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 24. dubna 2019

JUDr. Jiří Cidlina v. r.
předseda senátu